

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ Α.Σ.Ο. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ 1960 - 1961

(Απὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Α.Σ.Ο. κ. Λ. Λουκᾶ ἐπὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους 1960—1961, 36ον ἔτους λειτουργίας τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ. Η εἰσαγωγὴ ἀδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τοῦ «Σταφιδικοῦ Δελτίου» :

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Α' ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑΣ

(Σουλτανῖναι—Ραϊζινς—Κορινθιακὴ)

Αἱ εἰς τὴν παγκόσμιον καταναλωτικήν ἀγοράν διακινούμεναι Σουλτανῖναι καὶ ἀπεξημέναι σταφυλαὶ (Ραϊζινὲς) παράγονται, κυρίως, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, τὴν Αὐστραλίαν, τὴν Τουρκίαν, τὴν Ἐλλάδα καὶ τὴν Περσίαν, ἐνῷ ἡ Κορινθιακὴ σταφίς εἶναι προϊόν τῆς Ἐλλάδος (κατὰ 90 % περίπου) καὶ τῆς Αὐστραλίας.

Ἡ παραγωγὴ σταφίδων εἰς τινὰς ἄλλας χώρας, ώς τὴν Κύπρον, Ἰσπανίαν, Ἀργεντινὴν καὶ Νότιον Ἀφρικήν, λόγῳ τοῦ μικροῦ, καθ' ἐκάστην χώραν, ὅγκου της, στερεῖται σοβαρᾶς ἐμπορικῆς σημασίας.

Τὸ μέγιστον μέρος τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς νωπῶν σταφυλῶν χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν παραγωγὴν οίνων. Ἡ σταφιδοποιουμένη ποσότης νωπῶν σταφυλῶν

εἶναι, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν παραγωγὴν των, μικρά, ὑπόλογιζεται δὲ εἰς 2 ἑκατομμύρια τόννους, περίπου, ἐτησίως.

Οἱ συνολικὸς ὅγκος τῶν ἐξαγωγῶν σταφιδῶν ἐτῶν προαναφερθεισῶν σταφιδοπαραγωγικῶν χωρῶν, κατὰ τὰ πρόσφατα σταφιδικά ἐτη, ἀναλογεῖ εἰς τὰ 60 % τῆς συνολικῆς παγκοσμίου παραγωγῆς. Ἄπασαι δὲ αἱ προμηνησθεῖσαι χῶραι παραγωγῆς σταφίδων εἶναι, ἐν ταύτῳ καὶ ἐξαγωγεῖς τοῦ ἐν λόγῳ προιόντος.

Αἱ κυριώτεραι εἰσαγωγεῖς σταφίδων χῶραι εἶναι, κατὰ σειράν εἰσαγομένης ποσότητος, τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον, ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ὁ Καναδᾶς, ἡ Ὀλλαδίς καὶ, μεταπολεμικῶς, ἡ Σοβιετικὴ Ἔνωσις καὶ αἱ Ἰνδίαι, τελευταίως δὲ καὶ ἡ Ιαπωνία.

I. Παγκόσμιος παραγωγὴ

Σταφίδων ἐσοδείας 1960

α) Σουλτανῖναι—Ραϊζινς

Ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ Σουλτανῖνῶν καὶ Ραϊζινές (ἀπεξημανένων σταφυλῶν)

κατὰ τὴν ἐπισκοπουμένην ἐσοδείαν 1960, ἀνελθοῦσα εἰς 411 χιλιάδας τόννους, ὑπῆρξεν ἡ μικροτέρα τῶν τελευταίων